

enhver Pantelaaner inden Udgangen af hvert Aars Januar Maaned paa Tro og Love og i en af Justitsministeren fastsat Form at opgive til Politiet, hvad hans Forretnings Indtægter og Udgifter i det sidst forløbne Kalenderaar har udgjort.

Af Justitsministeren var med Hensyn til Rentens Størrelse foreslaaet:

Ingen Pantelaaner maa betinge sig eller oppebære højere Rente af udlaaente Beløb end 5 pCt. maanedligt. Derhos kan Politiet bestemme, at Pantelaanere indenfor den paagældende Politikreds kun maa betinge sig og oppebære en nærmere angiven lavere Rente. Fra den 1. Januar 1940 at regne maa ingen Pantelaaner betinge sig eller oppebære højere Rente end $1\frac{1}{2}$ pCt. maanedligt. Forinden den Rente, som det er tilladt Pantelaaneren at beregne sig, i Henhold til Bestemmelserne i 1ste og 2den Stykke er nedbragt til $1\frac{1}{2}$ pCt. maanedligt, maa der ikke udfærdiges ny Bevilling til Pantelaanervirksomhed, og derefter kun, naar Justitsministeren efter Samraad med Finansministeren har taget Bestemmelse derom.

Landstingets Udvalg mente imidlertid ikke, at man helt bør standse Udfærdigelsen af nye Bevillinger til at drive Pantelaanervirksomhed indtil Renten er nedbragt til $1\frac{1}{2}$ pCt. maanedlig; ogsaa forinden dette Tidspunkt kan der blive Trang til nye Bevillinger, og saadanne bør derfor kunne meddeles, om end med stor Varsomhed. Udvalget foreslog derfor Bestemmelsen ændret som ovenfor angivet, men fastsatte samtidig Regler om Rentens Nedsættelse i et hurtigere Tempo end foreslaaet i Lovforslaget.

Af et Mindretal af Landstingets Udvalg (Nina Bang, Henriette Crone, H. P. Jensen, Laurits Knudsen og C. F. Sørensen) var stillet Forslag om en ny Paragraf, saalydende: »Justitsministeren nedsætter en Kommission til at forberede det offentliges Overtagelse af al Pantelaanervirksomhed«. Dette Ændringsforslag var Udtryk for dette Mindretals principielle Opfattelse: »at Pantelaanervirksomhed rettelig kun bør udøves af det offentlige«. Ændringsforslaget blev imidlertid taget tilbage af Forslagsstillerne.

I Folketinget blev der ikke stillet Ændringsforslag til det af Landstinget vedtagne Lovforslag, der vedtoges enstemmig. Loven træder i Kraft 1. August 1921.